

Nej ga tak? Lubšy, twoj Jesus zo měsč tu zeku hutschobu, twojo zeko ščeło, twoju zeku duschu, twojo zele žyweńe, šchyńne twoje drogi a statki, šchyńne twoje myšleńa a słowa! Masč Sogo tak lubo, potom ga teš mušyšč žynišč, zož Won rad ma, potom derbišč se statkami hopokasasč, až ty Somu napšchilubo šchyńno rad žynišč! Gaž wěšč, zo ten Wimožniš rad ma, a ty něščeł jo žynišč, kaš jano mogal hobstasč pšched Nim? Tak glěda ten Wimožniš pščeze na tu hutschobu, ab wizel, škašeju myšlu ty jogo pšchikasń dopolnijosč. Žynišč ty lubosčzi dla nězo, ga jo Somu ta nejmensča a nejryńšča wěz rowno tak luba, aš nězo welgi welikego.

Alle kaš jano pšchizomy k tomu, až Sogo tak lubo mamy wot zeleje dusche a sew šchyńnymi našnymi mozami, jo, až Sogo hufchej žaržymy a zesczimy a lubujomy, aš našcho šamske žyweńe? Dla togo wescze niz, až ščełne dobroty aš žyweńe, jěz a pišče wot něgo dostawamy. Špratkowanim a rošhuzowanim teke tu lubosčž k Jesuša namžosč tym lužam do hutschoby lenušč, teš něherbujy te žišči ju wot šwojich starejšych, — wona derbi byšč kuždemu wošebe dana a leńona do hutschoby. Alle kaš to še stańo? K přednemu rošmej, hulejo ten šwěty Duch tu tu lubosčž tym małym žiščetkam, kenz hysčezzi „jo“ a „ně“ gronišč a še jomu stawjasč namogu, do hutschoby. Taka hutschobka dajo se šobu žynišč, zož ten Wimožniš zo. Alle tak jěšno, aš žloweš šwoju šamsku wolu ma a wě, až možo še chylasč na kotryž boš jano zo, ga potom ma ta lubosčž drugi sachopenš a